

BREZ DOMA

Hektor Malot

Najin vodnik je kmalu zopet obstal. A v tem trenutku nam je prišel naproti mož v modrem fraku, s kapo na glavi, ki je bila okrašena s črnim usnjem. Okrog zapestja je imel bele in črne našive. Ob pasu mu je visela torbica. Bil je "policeman".

Z vodnikom sta se začela razgovarjati in kmalu smo šli naprej v spremstvu "policemana". Hodili smo skozi ozke ulice, prek dvorišč in po stezah, kjer se je zdelo, da se bodo hiše zrušile na nas.

Končno smo obstali na nekem dvorišču, v čigar sredini je bila velika mlakuža.

"Red Lion Court," je dejal "policeman".

Te besede, ki sem jih slišal že večkrat izgovoriti, so pomenile: Dvorišče Rdečega leva, kakor mi je pojasnil Matija.

Čemu smo obstali tukaj? Nemogoče je, da bi bili že v Bethnal-Greenu. Ali stanujejo moji starši na tem dvorišču? Kako to?

Nisem utegnil razmišljati o teh vprašanjih, ki so vstajala pred mojo vznemirjeno domišljijo. Stražnik je potrkal na vrata neke kolibe in vodnik se mi je zahvalil. Dospeli smo torej.

Matija, ki me je ves čas držal za roko, mi jo je zdaj stisnil, jaz pa sem stisnil njegovo. Razumela sva se. Tesnoba, ki je stiskala moje srce, je mučila tudi njegovo.

Bil sem tako zmeden, da nisem vedel, kako so se odprla vrata, na katera je potrkal stražnik. Spominjam se dogodkov samo od tistega trenutka dalje, ko smo vstopili v veliko sobo, ki sta jo razsvetljevala svetilka in ogenj v peči.

Poleg ognja je sedel v slamnatem naslanjaču starec z belo brado in z glavo, pokrito s črno kapo. Pri mizi sta sedela drug drugemu nasproti moški in ženska. Moški je bil star približno štirideset let ter bil oblečen v obleko iz sivega žameta. Njegov obraz je pričal o izredni razumnosti, a je obenem bil nenavadno trd. Ženska je bila kakih pet let mlajša od njega in je imela svetle lase, spuščene prek ramen, ki so bila pokrita s šalom z belimi in črnimi kvadrati. Njene oči so bile brezirazne in na njenem obrazu, ki je nekoč moral biti lep, je odsevala brezbriznost. Tudi vse njene kretnje so bile počasne, kakor da bi bila brez življenja. Opazil sem tudi štiri otroke, dva dečka in dve deklici. Vsi so imeli plave lase kakor njihova mati. Najstarejši deček je imel kakih enajst let, najmlajša deklica pa komaj tri leta in se je še plazila po tleh.

Vse to sem opazil v trenutku, preden je najin vodnik nehal govoriti.

Kaj je dejal? Komaj sem ga slišal, razumel pa nisem nič. Razumel sem samo ime Driseoli, svoje ime, kakor mi je dejal gospod, ki me je poslal semkaj. Oči vseh navzočih so bile uprte proti Matiju in meni. Celega starec naju je gledal. Samo mala deklica na tleh je posvečala vso pozornost Kapiju.

"Kdo izmed vaju je Remigij?" je vprašal v francoščini mož v sivi obleki.

Približal sem se.

"Jaz sem," sem izjavil.

"Objemi torej svojega očeta, dečko."

Ko sem mislil na ta trenutek, sem si predstavljal, s kakšno ginjenostjo se bom vrgl očetu v naročje. Zdad pa sem ostal popolnoma hladen. Kljub temu sem se očetu približal, ga objel in poljubil.

"Glej, to je tvoj stari oče, to je tvoja mati, to pa so tvoji bratje in sestre."

Sel sem najprej k materi in

jo objel. Pustila je, da sem jo poljubljaj, sama pa mi ni vrnila poljuba. Dejala mi je samo nekaj besed, ki jih pa nisem razumel.

"Pozdravi tudi starega očeta; a bodi previden, ker je mrtvo-uden."

Podal sem roko tudi bratoma in starejši sestri. Mlajšo sestrico sem hotel vzeti v naročje, ker pa je božala Kapijo, me je pahnila od sebe.

Ko sem tako hodil od enega do drugega, sem se hudoval sam nase. Kako to? Nobenega vese-

lja nisem čutil več, ko sem se končno znašel med svojci. Imel sem očeta in mater, brate in sestre, imel sem celo starega očeta in sem končno prišel mednje; kljub temu pa sem ostal popolnoma hladen. Kako nestrpen sem čakal na ta trenutek! Misel, da bom imel starše in brate, ki jih bom mogel ljubiti in ki me bodo ljubili, me je spravljal skoraj ob pamet. Zdad pa sem jih opazoval z neko hladno radovednostjo in nisem našel niti ene ljubeznive in nežne besede zanje. Ali sem bil nekak izrodek? Nisem bil torej vreden, da bi imel dom in svojce?

Če bi našel starše v palači namesto v kolibi, bi morda ne občutil one nežnosti, ki mi je napolnjevala srce še pred kratkim, ko staršev še nisem poznal in ki je zdaj popolnoma zginila?

(Dalje prihodnjič)

GRB SV. OČETA JANEZA PAVLA II.

Med bistvena vnanja znamenja narodne odnosno državne samobitnosti spada, odkar zgodovina ve, poleg državne odnosno narodne zastave in narodne odnosno državne himne tudi ustrezni narodni oz. državni grb.

Slovenci, ki doslej še nismo prišli do tega, da bi dosegli svoj najvišji narodnopolitični cilj, namreč svojo državo, torej še nimamo svojega državnega grba; imamo pa seveda svoj slovenski narodni grb, ki bo pa po vsej verjetnosti postal, ko bomo imeli svojo državo, karati tudi naš državni grb. Vse te insignije imamo Slovenci v glavnem že od revolucionarnega leta 1848, ko smo se prvič v svoji zgodovini zavedli svoje narodnopolitične samobitnosti.

V stari, kraljevski Jugoslaviji je jugoslovanski državni grb

narodi, itd.

In če se sedaj ustavimo pri duhovni vsebini tembolj pomembnih, in posebej še pri sedanjem Janezu Pavlu II., vidimo, da ima tudi ta svoj grb, kakor tere device Marije (M). Njegov je so ga imeli daleč nazaj v zgodovini njegovi predniki. Karol Wojtyła je imel svoj grb že kot škof odnosno nadškof in kesneje kot kardinal in ga ima sedaj kot papež in vrhovni poglavar katoliške Cerkve.

Ko je bil Karol Wojtyła 1958 postal pomožni škof v Krakovu in 1963 nadškof, si je izbral svoj grb kakor tudi svoje življenjsko škofovsko geslo ali vodilo "TUUS SUM" (Tvoj sem), ki sta ga spremljala tudi potem, ko ga je 1967 papež Pavel VI. imenoval za kardinala, ter ga spremljata tudi sedaj, ko je od oktobra 1978 papež.

Heraldičen izraz grba sv. očeta Janeza Pavla II. je na zunaj zelo preprost, zato pa je po svoji duhovni vsebini tembolj pomembna. Na modrem polju je začrtana začetnica imena božje mada ima tudi ta svoj grb, kakor tere device Marije (M). Njegov je so ga imeli daleč nazaj v zgodovini njegovi predniki. Karol Wojtyła je imel svoj grb že kot škof odnosno nadškof in kesneje kot kardinal in ga ima sedaj kot papež in vrhovni poglavar katoliške Cerkve.

Mi smo skoraj odpravili običajno kajenje

Izdelava jekla je obsežen, zapleten in umazan postopek. Vse o tem je tako velikansko, da skoraj onemogoča opis.

Osnovna kisikova peč pri polnjenju s tekočim železom.

Vzemimo to osnovno kisikovo peč (BOF na kratko). Jeklo izdeluje s pihanjem kisika v mešanico tekočega železa in jeklenih odpadkov.

Ta postopek pa ustvarja tudi pline, ki vsebujejo tudi nezaželjeni soproduct, imenovan železni oksid. Splošno je ta znan kot rdeči prah.

Visoko tehnološko čiščenje.

Jasno, naloga izdelovalca jekla je preprečiti, da bi ta rdeči prah šel v zrak.

Z namenom dosege tega smotra je Republik Steel namestil zapleteno napravo za nadziranje okolja, imenovano zadržano izgorevanje (SC sistem).

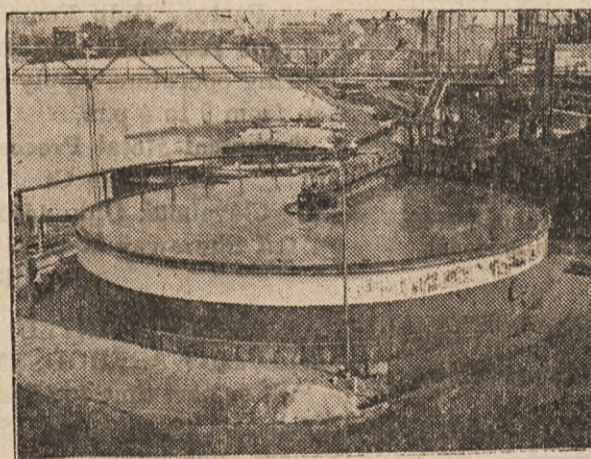
Ta ogromna naprava opravlja svojo nalogo s tem, da vleče umazane pline pri nastajanju jekla skozi posebni ščetni sistem in odstranja tako 99.9% rdečega prahu iz plinov.

Najprej plin, nato voda.

Plini so odstranjevani z močnimi curki vode, ki odstranjujejo drobce

prahu. Nato očiščeni plini zgorijo na vrhu dimnika. Tako, kar vidite prihajati iz dimnika, je čist, moder plamen ali plinska perjanica.

Preko 120 milijonov kubičnih čevljev plinov je očiščenih dnevno. To nam pusti 3 milijone galonov umazane vode dnevno.

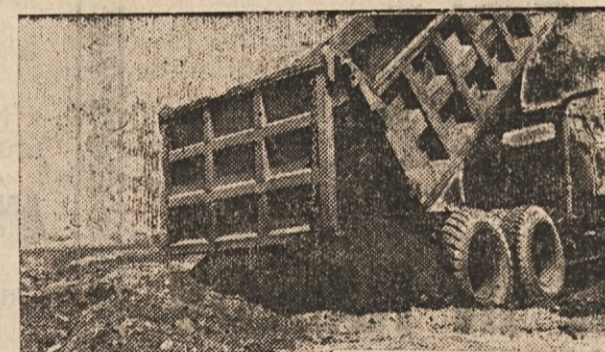
Eden od dveh tankov za čiščenje vode za sistem BOF.

Umazana voda teče nato po ceveh v veliko napravo, kjer so drobci prahu ločeni iz nje v velikanskih tankih za ta postopek.

Večina očiščene vode je odvedena nazaj v sistem. Ostanek je vrnjen v Cuyahoga reko čistejši, kot je bil, predno je bil iz nje vzet.

Mi spremenimo dnevno dim v 200 ton zasipnega gradiva.

Končno so drobci prahu, ki so bili odstranjeni iz plinov in nato iz vode, zbrani v gosto blato in odpeljani za zasipanje. Dnevno 200 ton.

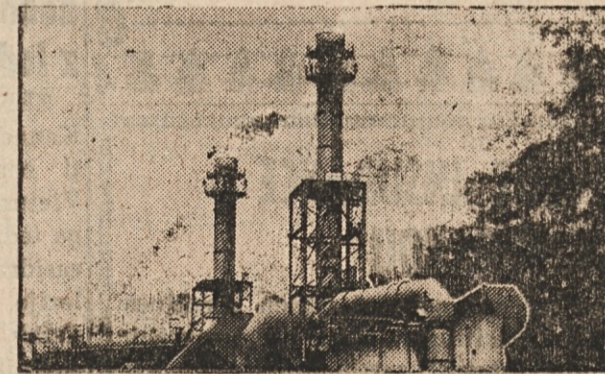

Dnevno zbirajo tovore gostega blata za polnjenje.

Velika in draga rešitev.

Republic's SC sistem je visok preko 20 nadstropij in sta bili za njegovo postavljanje potrebni nad dve leti. Stal je preko \$40,000,000. Skoraj dvakratno ceno novega State Ohio poslopja v Clevelandu.

SC sistem opravlja velikansko delo, ko ohranja zrak in vodo čisto pri naših osnovnih kisikovih pečeh, kjer izdelujejo surovo jeklo ves čas.

Dimnika našega SC sistema.

SC sistem je samo ena izmed mnogih izboljšav okolja, ki jih je uvedla Republic v svojih obratih v Clevelandu.

Naravno, to je za nas važno. In tako za vsakogar, ki živi v Clevelandu.

Republicsteel

